

..2025 року

Державна податкова служба України

04053, м. Київ-53, Львівська пл., 8
Електронний кабінет

Скаржник: *****

р.н.о.к.п.п.: 0000000000
61***, місто Харків, вулиця *****,
будинок ***, квартира ***
e-mail: *****@gmail.com
тел.: +38 (0**) ***-**-**

СКАРГА

про скасування податкового повідомлення – рішення
ГУ ДПС у Харківській області
від **.**.2025 року № 0000000-2405-2030
(в порядку передбаченому ст. 56 ПКУ)

Головним управлінням ДПС у Харківській області (далі – ГУ ДПС у Харківській області) було прийнято податкове повідомлення – рішення: від **.**.2025 року № 0000000-2405-2030 (далі – Рішення № 0000000) про нарахування мені ***** (далі – Скаржник) податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки у розмірі ***,** грн. за 2024 рік.

Податкове повідомлення – рішення від **.**.2025 року № 0000000-2405-2030 було отримане Скаржником **.**.2025 року:

Повідомлення про обов’язок сплатити суму грошового зобов’язання (ППР)

№	Дата	Дата вручення	Сума	Тип	Перегляд
0596631-2405-2030	12.06.2025	14.06.2025	44304	3	

Вставляєте ваш скріншот

<< < 1 > >>

Вважаю податкове повідомлення – рішення від **.**.2025 року № 0000000-2405-2030 за своїм характером протиправним, необґрунтованими як нормативно, так і документально у зв’язку з наступним.

Відповідно до ч. 2 ст. 19 Конституції України: «Орган державної влади повинен діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України».

Згідно приписів пп. 266.1.1. п.266.1 ст. 266 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платниками податку на нерухоме майно відмінне від земельної

ділянки є, зокрема: «...фізичні... особи,... які є власниками об'єктів житлової... нерухомості».

Згідно пп. 266.2.1. п.266.2 ст.266 ПКУ «Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової ... нерухомості...».

А відповідно до приписів пп. 266.3.1. п. 266.3 ст. 266 ПКУ «Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової...нерухомості...».

Згідно Інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру Іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо суб'єкта, інформаційна довідка від **.2025 року № 000000000 (копія додається), єдиним об'єктом нерухомості, що знаходиться у власності Скаржника є: квартира розташована за адресою м. Харків, вулиця *****, будинок ***, квартира *** (далі – Квартира), загальною площею – 64,7 квадратних метрів (витяг про реєстрацію прав власності на нерухоме майно та технічний паспорт додаються).

Відповідно до приписів пп. 266.4.1. п. 266.4 ст. 266 ПКУ база оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується, зокрема: «для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів».

Разом з тим, згідно приписів пп. 266.5.1. п. 266.5 ст. 266 ПКУ ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності, зокрема, фізичних осіб встановлюються **«...за рішенням... міської ради..., залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування».**

Таким чином, згідно приписів пп. 266.5.1. п. 266.5 ст. 266 ПКУ встановлено обмеження лише для верхньої межі ставки податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки. **При цьому, будь-яких обмежень щодо нижньої межі ставки податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки приписами ПКУ не передбачено.**

З огляду на вказане сільські, селищні, міські ради або ради об'єднаних територіальних громад наділені повноваженнями та **мають право встановити ставку податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки у будь-якому розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.**

Згідно п. 4 Додатку 1 «Ставки та пільги з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» до рішення 11 сесії Харківської міської ради 7 скликання «Про місцеві податки і збори у місті Харкові» від 22.02.2017 року № 542/17 (далі – Рішення №542/17): **«Відповідно до норм Податкового кодексу України база оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку,**

зменшується: а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів; б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів; в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів».

Таким чином, Харківська міська рада у своєму Рішенні №542/17 **НЕ встановлювала граничну межу житлової нерухомості для оподаткування на яку зменшується база оподаткування в розмірі більшому ніж передбачено** пп. 266.4.1 п.266.4 ст. 266 ПКУ.

Також у Рішенні №542/17 відсутня будь-яка інформація щодо звільнених від оподаткування податком на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки будь-яких об'єктів нерухомості.

Згідно п. 2 Рішення №542/17 Харківська міська рада встановила що *«Ставка податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних (крім об'єктів, визначених п. 3) та юридичних осіб, встановлюється у розмірі 1 відсоток».*

При цьому, згідно п. 3 Рішення №542/17 (про який саме і йде мова в п. 2 Рішення №542/17) визначено що: *«Ставка податку для об'єктів житлової нерухомості, зокрема, квартири/квартир незалежно від їх кількості загальною площею до 85 кв. м, що перебувають у власності фізичних осіб, встановлюється у розмірі 0 відсотків».*

З огляду на вказане, встановлення Харківською міською радою ставки податку для такого об'єкту оподаткування як об'єкти житлової нерухомості, зокрема, квартири/квартира, що перебувають у власності фізичних осіб, загальною площею до 85 квадратних метрів, у розмірі 0 відсотків не є:

а) а ні встановленням граничної межі житлової нерухомості для оподаткування на яку зменшується база оподаткування в розмірі більшому ніж передбачено пп. 266.4.1 п.266.4 ст. 266 ПКУ;

б) а ні встановленням пільг відмінних від передбачених ПКУ.

Більш того ПКУ містить багато прикладів коли по інших податках теж існують ставки податку у розмірі 0 (нуль) відсотків стосовно окремих об'єктів оподаткування (ПДФО, ПДВ тощо). При цьому встановлення такої ставки податку у випадку з іншими податками не вважається пільгою (встановленням пільги).

Вказане Рішення №542/17 Харківської міської ради діяло у 2024 році, є чинним на цей час, та в частині встановлення ставок податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки ніким не оскаржувалось та судами будь-якої інстанції не скасовувалось.

Слід зазначити, що згідно даних всіх без винятку 12-ти (дванадцяти) підручників з математики для третього класу, розташованих за посиланням

<https://pidruchnyk.com.ua/3klas/matematyka3/> при множенні будь-якого числа на 0 результат дорівнює 0 (НУЛЮ).

Тож, враховую той факт, що загальна площа квартири Скаржника складає лише 64,7 кв.м., тобто менше ніж 85 кв.м. ($64,7 < 85$), **податок на нерухоме майно** відмінне від земельної ділянки, **що підлягає сплаті за квартиру**, що знаходиться у власності Скаржника та розташовану за адресою м. Харків, вулиця *****, будинок ***, квартира *** **складає за 2024 рік** (як і за попередні роки) – **0 (нуль) гривень 00 копійок** ($64,7 \times 0 = 0$, або $4,7 \times 0 = 0$).

Таким чином, ГУ ДПС у Харківській області безпідставно та протиправно використало, при розрахунку податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, ставку у розмірі 1% від мінімальної заробітної плати за 1 кв. метр бази оподаткування, в супереч п. 3 Додатку 1 «Ставки та пільги з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» до рішення 11 сесії Харківської міської ради 7 скликання «Про місцеві податки і збори у місті Харкові» від 22.02.2017 року № 542/17 відповідно до якого для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, зокрема, квартири загальною площею до 85 квадратних метрів **встановлена ставка податку у розмірі 0 (нуль) відсотків**.

При цьому, Харківський окружний адміністративний суд неодноразово скасовував такі рішення з огляду на їх протиправність.

Так, лише як один із прикладі, приймаючи рішення від 24.05.2021 року по справі 520/12722/21 суд зазначив: *«Оскільки площа квартири, що перебуває у власності позивача, має площу менше, ніж 85 кв.м., при розрахунку податку слід застосовувати ставку 0%, таким чином, застосування контролюючим органом ставки 1% при визначенні податкового зобов'язання позивача у межах цього спору є протиправним, а тому оскаржуване рішення підлягає скасуванню»*.

Другий апеляційний адміністративний суд залишив рішення від 24.05.2021 року по справі 520/12722/21 в силі, а Верховний суд відмовив у відкритті касаційного провадження.

Таким чином правомірність застосування по податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (по об'єктах житлової нерухомості розташованих в місті Харкові) **ставки саме 0 (нуль) відсотків підтверджено рішеннями судів, які набрали законної сили**.

Більш того, з боку ГУ ДПС у Харківській області мають місце подвійні стандарти при нарахування податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки по об'єктах нерухомості розташованих в місті Харкові.

Так, у відповідь на ініціативу Президента України Володимира Зеленського Харківською міською радою, відповідно до рішення 25 сесії Харківської міської ради 8 скликання від 30.04.2024 року № 564/24 «Про пільги з місцевих податків» з урахуванням змін, внесених згідно з рішенням 29 сесії

Харківської міської ради 8 скликання від 19.08.2024 року № 633/24 «Про продовження дії пільг з місцевих податків», змін внесених згідно з рішенням 33 сесії Харківської міської ради 8 скликання від 03.12.2024 року № 683/24 «Про продовження дії пільг з місцевих податків», та змін внесених згідно з рішенням 38 сесії Харківської міської ради 8 скликання від 30.04.2025 року № 801/25 «Про продовження дії пільг з місцевих податків» **по податку на нерухоме майно була встановлена ставка у розмірі 0 відсотків за всі об'єкти як житлової, так і нежитлової нерухомості:**

- за період із 01 квітня 2023 року по 30 вересня 2024 року – для фізичних осіб;
- за період із 01 квітня 2024 року по 30 вересня 2025 року – для юридичних осіб.

І на цей час ГУ ДПС у Харківській області **НЕ здійснює нарахування податку на нерухоме майно, відмінне від земельно ділянки по об'єктах нерухомості розташованих в місці Харкові за вказані періоди, у яких Харківською міською радою ставка цього податку була встановлена на рівні 0 відсотків.**

Таким чином, ГУ ДПС у Харківській області визнає правомірність встановлення Харківською міською радою по податку на нерухоме майно, відмінне від земельно ділянки ставки на рівні 0 відсотків (у вищевказаних податкових періодах).

Однак при цьому, у інших податкових періодах, продовжує неправомірно нараховувати податок на нерухоме майно, відмінне від земельно ділянки, по житловій нерухомості розташованій у місті Харкові, площа якої є меншою за 85 квадратних метрів!

З огляду все вищевказане, податок на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки за 2024 рік у загальній сумі ***,** гривень був нарахований Скаржнику неправомірно та самоправно, а його нарахування та направлення Скаржнику податкового повідомлення-рішення від **.**.2025 року № 0000000-2405-2030, як і саме рішення, є протиправними та такими, що суперечать приписам ПКУ та Рішенню №542/17.

Згідно п. 56.1. ст. 56 ПКУ *«Рішення, прийняті контролюючим органом, можуть бути оскаржені в адміністративному або судовому порядку».*

Відповідно до п.56.12. ст. 56 ПКУ *«Якщо відповідно до цього Кодексу контролюючий орган самостійно визначає грошове зобов'язання платника податків за причинами, не пов'язаними із порушенням податкового законодавства, такий платник податків має право на адміністративне оскарження рішень контролюючого органу протягом 30 календарних днів, що настають за днем надходження податкового повідомлення-рішення (рішення) контролюючого органу».*

Згідно приписів п.56.2. ст. 56 ПКУ *«У разі якщо платник податків вважає, що контролюючий орган неправильно визначив суму грошового зобов'язання або прийняв будь-яке інше рішення, що суперечить законодавству або виходить за межі повноважень контролюючого органу, встановлених цим Кодексом або*

іншими законами України, такий платник має право звернутися із скаргою про перегляд цього рішення до контролюючого органу вищого рівня».

Враховуючи викладене, керуючись положеннями Податкового кодексу України,-

ПРОШУ:

- 1. Прийняти скаргу до розгляду.**
- 2. Задовольнити скаргу: визнати протиправним та скасувати у повному обсязі податкове повідомлення – рішення від **.**.2025 року № 0000000-2405-2030 про нарахування Скаржнику податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки за 2024 рік у сумі ***,** грн.**
- 3. Про наслідки розгляду скарги повідомити Скаржника у терміни передбачені ПКУ.**
- 4. Рішення про наслідки розгляду цієї скарги прошу направити:**
 - на мою поштову адресу, а саме: 61***, місто Харків, вулиця *****, будинок ***, квартира ***;
 - а також (за можливості), **окремо**, на мою електронну пошту *****@gmail.com.

Додатки:

- Копія податкового повідомлення – рішення від **.**.2025 року № 0000000-2405-203;
- Копія конверта в якому надійшло рішення та який підтверджує дату отримання;
- Копія інформаційної довідки від **.**.2025 року № 0000000000;
- Копія Витягу про реєстрацію прав власності на нерухоме майно;
- Копія технічного паспорту;
- Копія Додатку 1 «Ставки та пільги з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» до рішення 11 сесії Харківської міської ради 7 скликання «Про місцеві податки і збори у місті Харкові» від 22.02.2017 року № 542/17.

*Із щирою повагою,
..2025 р.*

(зі змінами та доповненнями, внесеними згідно з рішеннями:
23 сесії Харківської міської ради 7 скликання від 28.11.2018 № 1284/18
9 сесії Харківської міської ради 8 скликання від 22.12.2021 № 207/21
25 сесії Харківської міської ради 8 скликання від 30.04.2024 № 564/24
29 сесії Харківської міської ради 8 скликання від 19.08.2024 № 633/24)

**Ставки та пільги з податку на нерухоме майно,
відмінне від земельної ділянки**

1. Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. м бази оподаткування.

2. Ставка податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних (крім об'єктів, визначених п. 3) та юридичних осіб, встановлюється у розмірі 1 відсоток.

3. Ставка податку для об'єктів житлової нерухомості, зокрема, квартири/квартир незалежно від їх кількості загальною площею до 85 кв. м, що перебувають у власності фізичних осіб, встановлюється у розмірі 0 відсотків.

4. Відповідно до норм Податкового кодексу України база оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

5. Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються у таких розмірах:

- 1) будівлі готельні - 1 відсоток;
- 2) будівлі офісні - 1 відсоток;
- 3) будівлі торговельні - 1 відсоток;
- 4) гаражі - 0,1 відсотка;

5) виключений;

(підпункт 5 пункту 5 додатку 1 виключений згідно з рішенням
23 сесії Харківської міської ради 7 скликання від 28.11.2018 р. № 1284/18
з 01.01.2019)

- 6) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки) - 1 відсоток;
- 7) господарські (присадибні) будівлі - 0 відсотків;

8) інші будівлі -0,1 відсотка.

6. Виключений.

*(пункт 6 додатку I виключений згідно з рішенням
9 сесії Харківської міської ради 8 скликання від 22.12.2021 № 207/21
з 01.01.2023)*

7. За період з 01 квітня 2024 року по 30 вересня 2025 року встановити ставку податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, що перебуває у власності юридичних осіб, на рівні 0 відсотків.

8. За період з 01 квітня 2023 року по 30 вересня 2024 року встановити ставку податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, що перебуває у власності фізичних осіб, на рівні 0 відсотків.

*(пункти 7, 8 додатку I в редакції рішення
29 сесії Харківської міської ради 8 скликання від 19.08.2024 № 633/24
зі змінами та доповненнями, внесеними згідно з рішенням
33 сесії Харківської міської ради 8 скликання від 03.12.2024 № 683/24
та доповненнями, внесеними згідно з рішенням
38 сесії Харківської міської ради 8 скликання від 30.04.2025 № 801/25)*

Заступник міського голови –
директор Департаменту
бюджету і фінансів Т.Д. Таукешева

Харківський окружний адміністративний суд

61022, м. Харків, майдан Свободи, 6, inbox@adm.hr.court.gov.ua, ЄДРПОУ: 34390710

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Харків

24 вересня 2021 р.

Справа № 520/12722/21

Харківський окружний адміністративний суд у складі головуєчого судді Котеньова О.Г., розглянувши в порядку спрощеного позовного провадження у письмовому провадженні адміністративну справу за позовом Зарайського Олександра Миколайовича (вул. Бучми, буд. 44А, кв. 88, м. Харків, 61129, код 2701611092) до Головного управління ДПС у Харківській області (вул. Пушкінська, буд. 46, м. Харків, 61057, код ЄДРПОУ 43983495) про визнання дій протиправними, визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення,-

В С Т А Н О В И В:

Позивач, Зарайський Олександр Миколайович, звернувся до Харківського окружного адміністративного суду з адміністративним позовом до Головного управління ДПС у Харківській області, у якому просить суд:

- визнати протиправними дії Головного управління ДПС у Харківській області по нарахуванню Зарайському Олександру Миколайовичу податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки за ставкою у розмірі 1% від мінімальної заробітної плати за 1 кв. метр бази оподаткування;
- визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення - рішення від 01.03.2021 № 0097343-2414-2034 про нарахування Зарайському Олександру Миколайовичу податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки у розмірі 221,98 грн.

Ухвалою Харківського окружного адміністративного суду від 19.07.2021 прийнято адміністративний позов до розгляду та відкрито спрощене провадження в адміністративній справі.

В обґрунтування позовних вимог позивачем вказано, що враховуючи що загальна площа квартири позивача складає 64,7 квадратних метрів, оподаткуванню підлягає лише 4,7 квадратних метрів.

Згідно з п. 2 Рішення № 542/17 Харківська міська рада встановила, що ставка податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних (крім об'єктів, визначених п. 3) та юридичних осіб, встановлюється у розмірі 1 відсоток. При цьому згідно з п. 3 Рішення № 542/17 (про який саме і йде мова в п. 2 Рішення № 542/17) визначено, що ставка податку для об'єктів житлової нерухомості, зокрема, квартири/квартир незалежно від їх кількості загальною площею до 85 кв. м, що перебувають у власності фізичних осіб, встановлюється в розмірі 0 відсотків. З огляду на вказане, встановлення Харківською міською радою ставки податку для такого об'єкту оподаткування як об'єкти житлової нерухомості, зокрема, квартири/квартира, що перебувають у власності фізичних осіб, загальною площею до 85 квадратних метрів, у розмірі 0 відсотків не є ні встановленням граничної межі житлової нерухомості для оподаткування, на яку зменшується база оподаткування в розмірі більшому, ніж передбачено пп. 266.4.1 п.266.4 ст. 266 ПК України, ані встановленням пільг, відмінних від передбачених ПК України.

Відповідачем у відзиві на адміністративний позов вказано, що Рішенням XI сесії Харківської міської ради VII скликання від 22.02.2017 № 542/17 «Про місцеві податки і збори у місті Харкові» (яке є чинним) встановлено ставки з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, у місті Харкові. Згідно з додатком 1 до цього рішення, ставка податку на нерухоме майно для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних (крім об'єктів, визначених п. 3) та юридичних осіб, встановлена у розмірі 1 відсотка. Відповідач вказав, що ставки податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, встановлюються за рішенням місцевої ради, залежно від місця розташування та типів таких об'єктів, а не від бази оподаткування (загальної площі) об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток. Крім того, ПК України не передбачено зміни розміру зменшення бази оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичних осіб, визначеної пп. 266.4.1 п. 266.4 ст. 266 ПК України.

Інші заяви по суті справи від учасників справи до суду не надходили.

Відповідно до ст.258 КАС України суд розглядає справи за правилами спрощеного позовного провадження протягом розумного строку, але не більше шістдесяті днів із дня відкриття провадження у справі.

Суд вирішує питання про відкладення розгляду справи у порядку письмового провадження без фіксування судового засідання за допомогою звукозаписувального технічного засобу на підставі п.10 ч.1 ст.4, ч.4 ст.229 КАС України.

Дослідивши доводи позову, відзиву проти нього, дослідивши зібрані по справі докази в їх сукупності, проаналізувавши зміст норм матеріального і процесуального права, які врегульовують спірні правовідносини, суд зазначає таке.

Судом встановлено відповідно до Інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру Іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо суб'єкта, інформаційна довідка від 03.06.2021 №259883319, що Зарайський Олександр Миколайович володіє на праві приватної власності квартирою за адресою м. Харків, вулиця Уборевича, будинок 44-а, квартира 88 загальною площею - 64,7 кв. м.

Головним управлінням ДПС у Харківській області прийнято податкове повідомлення - рішення: від 01.03.2021 №0097343-2414-2034 про сплату Зарайським Олександром Миколайовичем податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, у розмірі 221,98 грн за 2020 рік.

Доказів адміністративного оскарження вказаного рішення до суду не надано.

Позивач звернувся до ГУ ДПС у Харківській області із заявою від 03.06.2021 про проведення звірки даних щодо суми податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки (вх.№ 53155/6/ЕКП/75 від 04.06.2021).

Відповідь на заяву позивача від 03.06.2021 надана ГУ ДПС у Харківській області листом від 29.06.2021 року № 25495/6/20-40-24-15-19, в якому відповідач повідомив, що ППР за 2020 по податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки за житлову нерухомість від 01.03.2021 № 0097343-2414-2034 на суму 221,98 гривень вважається правомірним та підлягає сплаті.

Із розрахунку, наведеного у відзиві на позов, суд встановив, що відповідач застосував ставку податку, визначену Рішенням XI сесії Харківської міської ради VII скликання від 22.02.2017 № 542/17 «Про місцеві податки і збори у місті Харкові» (п.2 додатку №1) у розмірі 1% ($1\% * 4\,723,00$ розмір мінімальної заробітної плати на 01.01.2020): $(64,7 - 60) * 47,23 = 221,98$ грн, де 64,7 - загальна площа квартири; 60 - пільга передбачена пп. 266.4.1 п. 266.4 ст. 266 ПК України; 47,23 - ставка податку у 2020 році.

Надаючи правову оцінку спірним правовідносинам, суд застосовує такі джерела права.

Відповідно до статті 265 ПК України, податок на майно складається з: податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки; транспортного податку; плати за землю.

Згідно з пп.266.1.1. п.266.1 ст. 266 ПК України, платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб: а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку; б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом; в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка (пп. 266.2.1. п.266.2 ст. 266 ПК України).

Підпунктами 266.3.1. та 266.3.2. пункту 266.3 статті 266 ПК України передбачено, що базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

Згідно з пп. 266.4.1. п.266.4 ст. 266 ПК України, база оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи - платника податку, зменшується, зокрема, для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів.

Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року (пп. 266.6.1 п. 266.6. ст. 266 ПК України).

Відповідно до пп.266.5.1. п.266.5 ст. 266 ПК України, ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

Згідно з пп.12.3.4 п.12.3 ст. 12 Податкового кодексу України, рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передуватиме бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та зборів або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

Відповідно до положень Податкового кодексу України, на підставі ст. 26 Закону України Про місцеве самоврядування в Україні, керуючись ст.59 Закону України Про місцеве самоврядування в Україні, на 11 сесії Харківської міської ради було прийнято рішення від 22.02.2017 року №542/17 "Про місцеві податки і збори у місті Харкові", яким встановлено на території міста Харкова на 2017 рік та наступні роки місцеві податки і збори.

Пунктом 3 рішення встановлено, що місцеві податки та збори на території міста Харкова справляються відповідно до норм Податкового кодексу України, з урахуванням ставок та пільг, встановлених п. 2 цього рішення. Об'єкт оподаткування, платники податку, податковий період та інші обов'язкові елементи податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку, плати за землю, єдиного податку, збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору визначаються відповідно до норм Податкового кодексу України.

В пунктах 1, 2 Додатку 1 до рішення ХМР від 22.02.2017 № 542/17 зазначено, що ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. м бази оподаткування.

Ставка податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних (крім об'єктів, визначених п. 3) та юридичних осіб, встановлюється у розмірі 1 відсоток.

Положеннями пп.266.4.2 п.266.4. ст. 266 ПК України передбачено, що сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

В свою чергу, пунктом 3 Додатку 1 до рішення ХМР від 22.02.2017 № 542/17 визначено, що ставка податку для об'єктів житлової нерухомості, зокрема, квартири/квартир незалежно від їх кількості загальною площею до 85 кв.м, що перебувають у власності фізичних осіб, встановлюється у розмірі 0 відсотків.

Оскільки площа квартири, що перебуває у власності позивача, має площу менше, ніж 85 кв.м., при розрахунку податку слід застосовувати ставку 0%, таким чином, застосування контролюючим органом ставки 1% при визначенні податкового зобов'язання позивача у межах цього спору є протиправним, а тому оскаржуване рішення підлягає скасуванню.

У пункті 145 рішення від 15 листопада 1996 року у справі «Чahal проти Об'єднаного Королівства» (Chahal v. the United Kingdom, (22414/93) [1996] ECHR 54) Європейський суд з прав людини зазначив, що згадана норма гарантує на національному рівні ефективні правові засоби для здійснення прав і свобод, що передбачаються Конвенцією, незалежно від того, яким чином вони виражені в правовій системі тієї чи іншої країни.

Таким чином, суть цієї статті зводиться до вимоги надати заявникові такі міри правового захисту на національному рівні, що дозволили б компетентному державному органу розглядати по суті скарги на порушення положень Конвенції й надавати відповідний судовий захист. Крім того, суд указав на те, що за деяких обставин вимоги статті 13 Конвенції можуть забезпечуватися всією сукупністю засобів, що передбачаються національним правом.

Стаття 13 вимагає, щоб норми національного правового засобу стосувалися сутності «небезпідставної заяви» за Конвенцією та надавали відповідне відшкодування. Зміст зобов'язань за статтею 13 також залежить від характеру скарги заявника за Конвенцією. Засіб захисту, повинен бути «ефективним» як у законі, так і на практиці, зокрема, у тому сенсі, щоб його використання не було ускладнене діями або недоглядом органів влади відповідної держави (п.75 рішення Європейського суду з прав людини у справі «Афанасьєв проти України» від 5 квітня 2005 року (заява № 38722/02)).

Отже, «ефективний засіб правового захисту» у розумінні статті 13 Конвенції повинен забезпечити поновлення порушеного права і одержання особою бажаного результату; винесення рішень, які не призводять безпосередньо до змін в обсязі прав та забезпечення їх примусової реалізації, не відповідає розглядуваній міжнародній нормі.

Відповідно до п.10.2 Постанови Пленуму Вишого адміністративного суду України "Про судові рішення в адміністративній справі" № 7 від 20.05.2013 року, вимоги про визнання акта владного органу недійсним або неправомірним тощо є різними словесними формами вираження одного й того самого способу захисту порушеного права позивача, а саме визнання акта протиправним.

Суд зазначає, що за своєю суттю правовий акт управління — це державно-владне волевиявлення, що містить управлінське рішення із приписом, адресованим іншим суб'єктам права. Визнаючи акт протиправним, суд констатує відсутність у ньому цих сутнісних рис та його нездатність регулювати суспільні відносини. Разом із тим, з метою захисту прав та інтересів суб'єкта права суд встановлює правові наслідки протиправності акту, а саме його скасування.

Відтак, належним способом захисту порушеного права позивача є визнання протиправним і скасування податкового повідомлення - рішення від 01.03.2021 № 0097343-2414-2034, при цьому скасування акта індивідуальної дії у межах цього спору охоплює також позовні вимоги про визнання протиправними дій контролюючого органу, вчинених під час його прийняття, а тому позовні вимоги у частині про визнання протиправними дій відповідача задоволенню не підлягають, оскільки по суті не є окремими позовними вимогами.

Суд наголошує, що Європейський суд з прав людини у рішенні від 10 лютого 2010 року у справі "Серявін та інші проти України" зауважив, що згідно з його усталеною практикою, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях, зокрема, судів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод (далі – Конвенція) зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожний аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною залежно від характеру рішення. У справі "Трофимчук проти України" ЄСПЛ також зазначив, що хоча пункт 1 статті 6 Конвенції зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, це не можна розуміти як вимогу детально відповідати на кожен довід. Таким чином, питання, чи виконав суд свій обов'язок щодо подання обґрунтування, що випливає зі статті 6 Конвенції, може бути визначено тільки у світлі конкретних обставин справи.

Відповідно до пункту 41 висновку № 11 (2008) Консультативної ради європейських суддів до Комітету Міністрів Ради Європи щодо якості судових рішень, обов'язок суддів наводити підстави для своїх рішень не означає необхідності відповідати на кожен аргумент захисту на підтримку кожної підстави захисту. Обсяг цього обов'язку може змінюватися залежно від характеру рішення.

Наведене дає підстави для висновку, що доводи скаржника у кожній справі мають оцінюватись судами на предмет їх відповідності критеріям конкретності, доречності та важливості у рамках відповідних правовідносин з метою належного обґрунтування позиції суду. Деякі аргументи не можуть бути підставою для надання детальної відповіді на такі доводи.

Усі інші аргументи сторін, у тому числі посилання позивача на неотримання ним оскаржуваного рішення у визначений строк, відсутність розрахунку до оскаржуваного рішення, тощо, вивчені судом, однак є такими, що не потребують детального аналізу у цьому судовому рішенні, оскільки вищенаведених висновків суду не спростовують та на зміст рішення не впливають.

Відповідно до ч.1 ст.2 КАС України завданням адміністративного судочинства є захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових та службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень, шляхом справедливого, неупередженого та своєчасного розгляду адміністративних справ.

Відповідно до ч.2 ст.2 Кодексу адміністративного судочинства України у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії).

Відповідно до частини першої статті 9 Кодексу адміністративного судочинства України розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

За приписами ч.1 ст.77 Кодексу адміністративного судочинства України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу.

Розглянувши подані учасниками справи документи і матеріали, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд приходить до висновку про часткову обґрунтованість заявлених позовних вимог.

Судові витрати підлягають розподілу відповідно до приписів ст.139 Кодексу адміністративного судочинства України.

Керуючись ст.ст.4-10, 19, 77, 139, 241-246, 250, 255, 262, 236 293, 295, 297, 371 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

ВИРІШИВ:

Позов Зарайського Олександра Миколайовича (вул. Бучми, буд. 44А, кв. 88, м. Харків, 61129, код 2701611092) до Головного управління ДПС у Харківській області (вул. Пушкінська, буд. 46, м. Харків, 61057, код ЄДРПОУ 43983495) про визнання дій протиправними, визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення - задовольнити частково.

Визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення - рішення від 01.03.2021 № 0097343-2414-2034 про нарахування Зарайському Олександру Миколайовичу податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки у розмірі 221,98 грн.

У задоволенні іншої частини позовних вимог - відмовити.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів безпосередньо до суду апеляційної інстанції.

До визначення Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему та/або положеннями, що визначають порядок функціонування її окремих підсистем (модулів), можливості вчинення передбачених цим Кодексом дій з використанням підсистем (модулів) Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи апеляційні скарги подаються учасниками справи до або через відповідні суди за правилами, що діяли до набрання чинності редакцією Кодексу адміністративного судочинства України від 15.12.2017.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення (ухвали) суду, або розгляду справи в порядку письмового провадження, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закритті апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Рішення у повному обсязі виготовлено 24 вересня 2021 року.

Суддя

О.Г. Котеньов